

PARIS

Đại Linh

PARIS VÀ NAPOLEON

Bonaparte lợi dụng sự bất ổn định của chế độ tổng tài (Directoire) để chiếm lấy chính quyền và vào Điện Tuileries tháng 11 năm 1799 với chức vụ Đệ Nhất Tổng Tài (premier consul). Ngày 2 tháng 12 năm 1804, ở Notre-Dame de Paris, Napoléon Bonaparte được tôn phong Hoàng đế bởi Giáo Hoàng Pie VII. Biến cố này kết thúc một thời kỳ đầy sóng gió được mở ra bởi Cuộc Cách Mạng 1789. Napoléon thiết đặt trong nước một chế độ độc đoán và hiếu chiến, chỉ kéo dài 10 năm nhưng đánh dấu một trong những thời kỳ chói lọi nhất của lịch sử Pháp : Đệ Nhất Đế Chế.

Ngoài những cải cách về hành chính, bộ dân luật, hệ thống giáo dục, ông ra sức làm cho Paris trở thành thủ đô của thế giới. Ông mở **Rue de Rivoli**, xây dựng cầu cống và các công trình nghệ thuật, làm giàu có thành phố bằng những chiến lợi phẩm thu được qua các cuộc chiến thắng. Nhưng chính quyền của ông vẫn luôn luôn bấp bênh vì ông không vẫn hồi được hòa bình và năm 1814, liên quân Phổ, Áo và Nga đã xâm chiếm Paris và buộc Napoléon phải rút về trên Đảo Elbe. Napoléon đã trở lại Pháp năm 1815, nhưng lại bị đánh bại ở Waterloo. Ông mất năm 1821 trong lúc còn đang bị lưu đày ở Sainte-Hélène.

Arc de Triomphe và **Arc de Triomphe du Carrousel** là 2 công trình nghệ thuật nổi tiếng nhất trong số các công trình Napoléon đã cho xây dựng. Chính Napoléon đã đặt viên đá đầu tiên năm 1806 cho công trình xây dựng Arc de Triomphe (Khải Hoàn Môn) nhưng binh sĩ của ông đã không có cơ hội diễn hành dưới vòm Khải Hoàn Môn này bởi vì công cuộc xây dựng đã bị gián đoạn do sự sụp đổ của Đế Chế.

Công trình xây dựng này đã được hoàn tất dưới triều đại Louis-Philippe. Theo đồ án của kiến trúc sư Jean Chalgrin (mất năm 1811) thì Khải Hoàn Môn cao 50 m và rộng 45m. Arc de Triomphe de Carrousel được xây dựng để mừng các trận chiến thắng của Napoléon năm 1805. Khải Hoàn Môn Carrousel được Napoléon cho xây dựng từ năm 1806 đến 1808 để dùng làm cổng chiến thắng dẫn đến Điện Tuileries (Palais des Tuileries).

Cũng trong lúc ông trị vì, người ta đã khánh thành **Nhà Thờ Madeleine** và tái xây dựng một phần lớn **Điện Louvre**. Malmaison và Musée Carnavalet là những thí dụ về phong cách (style) xây dựng thời Đế Chế.

ARC DE TRIOMPHE (KHẢI HOÀN MÔN)

Arc de Triomphe hay Khải Hoàn Môn nằm ở **Place Charles-De-Gaule (còn gọi là Place de l'Etoile)**, thuộc quận 8. Quảng trường này là ngã ba của các quận 8, 16 và 17, có đường kính 240m và là nơi gặp gỡ của 12 đại lộ tỏa ra các hướng khác nhau như các vì sao. Mỗi đại lộ mang tên một vị danh tướng (Kléber, Hoche, Foch, Mac Mahon) hoặc một địa danh thắng trận (Iéna, Wagram). Quảng trường là ngã tư giao thông lớn nhất thế giới.

Khải Hoàn Môn được xây dựng là để vinh danh các chiến công của quân đội Napoléon đệ nhất. Năm 1806, Napoléon đệ nhất đã quyết định xây dựng công trình này nhưng mãi đến lúc qua đời công trình vẫn còn dang dở. Chính những thất trận của các cuộc chiến tranh mà ông ta tiến hành sau đó rồi sự thoái vị của Hoàng Đế đã làm đình chỉ các công trình được dự kiến. Cuối cùng chính Louis Philippe đã khánh thành Khải Hoàn Môn năm 1836. Bốn năm sau đó hài cốt của Napoléon được trưng bày ở đây trước khi được chuyển về Điện Invalides. Từ đó Arc de Triomphe đã và đang là chứng nhân lịch sử của những biến cố trọng đại của đời sống Paris.

Năm 1919 diễn ra cuộc diễn binh đại thắng sau đệ nhất thế chiến. Ngày 11 tháng 11 năm 1920, thi hài của một chiến sĩ vô danh lấy từ Verdun được đem chôn dưới vòm của Khải Hoàn Môn. Người chiến sĩ vô danh này là đại diện cho 1.500.000 chiến sĩ đã bỏ mình trong cuộc Đại Chiến. Từ đó một ngọn lửa không bao giờ tắt được thắp sáng ở **Mộ Người Chiến Sĩ Vô Danh** này.

Ngày 26.8.1944, sau khi Paris được giải phóng, tướng De Gaulle đã đến nghiêng mình trước ngôi mộ này trước khi diễn hành vinh quang trên Đại Lộ Champs-Élysées. Nhưng 4 năm trước đó, năm 1940 chính Hitler vào một sáng sớm và trong một Paris hoang vắng cũng đã đặt bước chân của ông ta trên cùng con đường vinh quang của De Gaulle.

Từ Khải Hoàn Môn, du khách sẽ có được một cái nhìn tuyệt vời : một bên là Điện Louvre (Palais du Louvre) và **Place de La Concorde** cổ kính, còn bên kia là Arche de La Défense

cực kỳ hiện đại. Từ Quảng Trường Charles-de-Gaule còn có Đại Lộ Champs-Élysées, là đại lộ đẹp nhất thế giới, nối liền quảng trường với Place de La Concorde, với **Jardin des Tuileries**, với Viện Bảo Tàng Louvre (Musée du Louvre). Avenue de Kléber sẽ nối Khải Hoàn Môn với **Place du Trocadéro**, mà từ đây du khách có thể chiêm ngưỡng **Tháp Eiffel** sừng sững ở bên kia **cầu Iena**. Và còn nhiều danh lam thắng cảnh khác.

TÌNH YÊU BẤT HẠNH NAPOLEON và JOSEPHINE

Napoléon (1769-1821), một bá chủ của phần lớn Châu Âu, ấy thế mà ông đã phải vất vả trong việc chinh phục người đàn bà mà ông thương mến.

Joséphine, sinh năm 1763 ở Martinique và mất năm 1814 ở Malmaison, là Hoàng Hậu nước Pháp, vợ đầu tiên của Napoléon. Khi còn trẻ Joséphine đã kết hôn với Tử tước Alexandre de Beauharnais (1779). Ông này bị

xử trảm trong thời kỳ Khủng Bố (La Terreur) năm 1794 và Joséphie cũng đã suýt chút nữa phải bước lên đoạn đầu đài. Joséphine có hai con là Eugène và Hortense. Thời gian sau đó, bà trở nên một trong những phụ nữ nổi tiếng trong các salon parisien và đã gặp tướng Bonaparte vào năm 1795.

Tháng 3 năm 1796, Bonaparte kết hôn với Joséphine de Beauharnais qua một lễ cưới dân sự (cérémonie civile). Đối với nàng Joséphine, góa phụ quý tộc đang tìm kiếm điểm tựa về tài chính và an ninh chính trị trong thời kỳ nhiễu loạn sau Cách mạng, thì cuộc hôn nhân này chỉ là một hôn nhân theo lý trí (mariage de raison). Trái lại, đối với vị Hoàng Đế tương lai đang yêu tha thiết, thì đó là một mối tình chân thật phát xuất từ tiếng gọi của con tim.

Trong nhiều thư tình mà Napoléon đã gửi cho Joséphine thường được kết thúc bằng những câu sau đây: " Em ra đi vào 12 giờ trưa, anh sẽ gặp lại em trong 3 giờ nữa. Trong lúc chờ đợi, người tình yêu dấu của anh ơi, anh sẽ cho em một ngàn nụ hôn nhưng em đừng cho anh một nụ hôn nào bởi vì như thế sẽ làm máu của anh sôi sục lên ".

Bonaparte phải đi viễn chinh ở Ý và khẩn khoản Joséphine đi theo cùng. Nàng đi theo...nhưng lại đi kèm với người tình đẹp trai là trung úy kỵ binh Hyppolite Charles !

Đôi vợ chồng đã trải qua những giây phút hạnh phúc nhất ở lâu đài Malmaison. Nhưng rồi Napoléon đã đòi ly dị Joséphine năm 1809 vì lẽ nàng đã không có con trai thừa kế. Tuy vậy Napoléon vẫn tiếp tục tài trợ cho nếp sống hoang phí của Joséphine, đồng thời ông khẩn khoản yêu cầu nàng hãy giảm chi tiêu bớt lại. Dẫu thế, lúc mất Joséphine vẫn còn nợ 3 triệu francs.